

3 smukke Viser.

Egen Melodi.

Der voxte en Vilje op i Dalen, En dejlig Blomster-Tærne
der Poprandt, Jeg standsede og saa paa denne Tærne,
Thi Taarerne paa Kinderne randt.

2. Lille Vennen har mig overgivet, Fordi jeg saa
fattig er her. Derfor saa maa hun søge sig en Anden,
Som rigere er.

3. Nei ingen stor Rigdom har jeg arvet, Nei ingen
stor Rigdem har jeg faaet; Blot Herren gi'r mig Silfen
og Jøden, Se da har jeg Rigdomme nok.

4. Mange have Rigdom her i Verden, Endog af det
rødeste Gulb; De faar jo ikke mere efter Døden, End
Svøbedug og tre Skufler Muld.

5. Min Fader og min Moder ere døde, De levede
saa lidet efter sig! Derfor saa maa jeg slide og slæbe og
komme ud paa vildeste Sti.

6. Lazarus han var nu saa fattig, I Verden led jo
stor Trang, Han fik ingen kostbar Begravelse; Men Eng-
lene i Himmelen de sang.

7. Adjø, Farvel, min utro Flicka! Adjø, Farvel, min

V box 23:673

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 6

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

utro Ven! Vi samles aldrig mere her i Verden, Kan
hænde hos Gud i Himmelen.

8. Er der Noget, som har Øyst til at vide, Hvem
denne lille Vise digtet har, Saa er det Johan Nilsen ifra
Kængsfo, En Sal, hvor han bor.

Mel. Bor jeg paa det høie Fjeld.

Gaar jeg i den krumme Strand,
hvor Butikkerne prange og Kunderne vrimle, —
hvortil bedre Drik end Vand,
Strileflokk til Kjelderne stimle, —
hvor der er et Mæglerjag,
og hvor Mellembud rende hverandre paa Armen
tidlig og til sent paa Dag,
saa de svede i Sommertidsvarmen;
da jeg klare Tegne for Diet ser,
hvoraf Tanken patriotisk ler;
Det fremdeles er ei Digt,
Handelslivet i Bergen er rigt.

Gaa jeg langs ad Vaagens Øyst
der hvor „Garperne“ længe tog Styrke i Ryggen
og fik Selvtillid i Bryst
af Trafikken „derude paa Bryggen“, —
der, hvor Silden lugter sødt,
som naar „Røde“ er dnyket med Eau de Cologne,
og hvor Tranen farer stødt
kaps med Fiksen i Hjulebørsvogne;
mærker jeg paa „Varfko!“ og Skraal,
og paa Koster med Nordlandingsmaal,
Bergen holder paa sit Ny:
„Gamle Bergen vil ei blive ny!“

Derfor, Bergen! bliv kun fort
af det Stenkul, som ryger fra Dampernes Mængde!
stræk du Armen ud rei fort
og udvid Territoriets Længde!
slug med fulken Appetit

Du kun Sandvig og Laxevaags, Solheims Fabrikker!
svælg som Fraadser Du kun frit!
paa din stadige Sundhed vi drikker.
Alt mens dine Urolsffjelde staa,
som har Skam ei af at være graa,
Sang med Haabets friske Maal
skal ledsage „For Bergen en Staal!“

[Brun, Johan Nordahl]

Egen Melodi:

Jeg tog min nystemte Cithar ihænde,
Sorgen forgik mig paa Ulriffens Top;
Tænkte paa Banner, om de skulde brænde,
Og hyde Mandskab mod Fienden op;
Følede Freden, blev glad i min Land,
Og greb til min Cithar med legende Haand.

Værdige gamle, graaskaldede Bjerger,
I, som omringe min Fædrene-Bj,
I, som saa mangen en Torden afværge,
Og sønderbryde electriske Sky!
Indig er Dalen, I hegne mig ind,
Og Foraar og Dalen oplive mit Sind.

Herfra fortryllende Syner jeg skuer,
Lungegaardsvandet, den Slette saa blaa,
Nygaard's Alleen lovkronede Buer,
Derunder prydede Skjonne at gaa,
Deromkring Markens dens festlige Dragt,
Det Guld i det Grønne den blomstrende Pragt!

Tæt ved mig Ulriffstads dobbelte Sletter
Kongeborg fordum og brugbar til Strid
Skjon af Naturen om Fortrin vil trætte
Med selve Nygaard, som prunfer ved Fild;
Der løb fra Svartedig stummende Na,
Der saa jeg de Møllehjul flittig at gaa.

Bedre frem Bergen, det Handelens Sæde,
Strækkende Arme om seilbare Vaag.
Derhen hoifarmede Tægter med Glæde
Kustes hver Sommer til dobbelte Tog

Derfra gaa Skibe saa vide om Land;
Der kjøber, der sælger, der handler hver Mand.

Der ser jeg Skoven af Maafterne høie,
Handlendes Stuer, bredvæiende Flag;
Vippebom seer jeg sig flittig at høie,
Flittig at høve, — Tagenternes Slag
Paa dette Handels-Claveer gav Musit,
Og Vare af Studerne dansende gik.

Nu tog jeg Vand af den springende Kilde,
Hvorudaf Oldtidens Kjempestægt drak.
Naar de lykønske sit Fødeland vilde
Sværdet af Skeden tillige de trak;
Ve! den, saa sang de, saa synger jeg og,
Den Nidding, som Sværd imod Fødeland drog.

Freden, o Bergen! din Nede beffjerme,
Sommeren krone hver Ager med Brod!
Jlden og Sværdet Dig aldrig fornærme,
Habet Dig aabne sit frugtbare Skød!
Da mellem Vjergene syv skal du staae,
Naar nybaget Kjøbstad i Luften maa gaae.

Jeg drak den Staal, som mig Ulrikken skjænte,
Drikker den samme, I, som have Vin!
Hver, som oprigtig mod Fødeby tænkte,
Lod denne Munterheds Staal være sin.
Held for vort Bergen, vort Fødeland, Held!
Gid Alting maa blomstre fra Fjære til Fjeld!

Haand=Orgler

og Virekasser istandsættes af Theodor Rose, Smøralsalmin-
dingen (Stomager Meyers Hus, Bergen).

Sammeledes forefindes et stort Udvalg af Biser, Spaa-
bøger, Drømmebøger, Brevbøger, Historiebøger, Skrønebøger
fra 2, 4, 6 og 8 ß og til høiere Priser. Lykke- og Tem-
peramentsblade m. m. m.

Handlende erholder stor Rabat.